

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
87/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2022. május 18.

A T-577/20. sz. ügyben hozott ítélet
Ryanair kontra Bizottság (Condor – megmentési támogatás)

Az Európai Unió Törvényszéke megerősíti a Condor megmentéséhez nyújtott német támogatás uniós joggal való összeegyeztethetőségét

Az, hogy a Condor pénzügyi nehézségei a Thomas Cook-csoport felszámolás alá vonásából eredtek, nem képezte e támogatás Bizottság általi jóváhagyásának akadályát

2019. szeptember 25-én a Condor Flugdienst GmbH légitársaság (a továbbiakban: Condor), amely Németország repülőtereiről kiindulva légi közlekedési szolgáltatásokat nyújt elsősorban utazásszervezők részére, fizetéseképtelenségi eljárás megindítását kérte, mivel felszámolási eljárás indult azon Thomas Cook Group plc-vel (a továbbiakban: Thomas Cook-csoport) szemben, amelynek a 100%-os tulajdonában áll.

Ugyanezen a napon a Németországi Szövetségi Köztársaság a Condor részére nyújtott, hat hónapos időtartamra korlátozott, megmentési célú támogatási intézkedést jelentett be az Európai Bizottságnak. A bejelentett támogatás a légi fuvarozás rendjének fenntartására és a Condor anyavállalatának felszámolása által okozott, a Condorra, az utasaira és a személyzetére gyakorolt negatív következmények korlátozására irányult, lehetővé téve a Condor számára, hogy tevékenységét a hitelezőkkel való megállapodás megkötéséig és adott esetben az értékesítése megtörténteig folytassa.

A Bizottság az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárás megindítása nélkül a 2019. október 14-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat)¹ a bejelentett állami támogatási intézkedést az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja, valamint a nehéz helyzetben lévő, nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról szóló iránymutatás² alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősítette.

Az e határozat ellen a **Ryanair** DAC légitársaság (a továbbiakban: felperes) **által benyújtott, megsemmisítés iránti keresetet** a Törvényszék kibővített tizedik tanácsa **elutasítja**. A Törvényszék ennek keretében többek között pontosítja a megmentési célú támogatások és a szerkezetátalakítási támogatások belső piaccal való összeegyeztethetőségének az iránymutatásban előírt azon szabályra tekintettel történő vizsgálatát, amely szerint a valamely csoporthoz tartozó vállalkozás csupán azzal a feltétellel részesülhet ilyen támogatásban, hogy a nehézségek, amelyekkel a vállalkozás szembesül, a saját működésére vezethetők vissza, és azok nem a költségeknek a csoporton belüli önkényes felosztásából erednek, valamint hogy ezek a nehézségek túl súlyosak ahhoz, hogy csoportszinten megoldhatóak legyenek.

A Törvényszék álláspontja

A Törvényszék először is elutasítja az arra alapított megsemmisítési jogalapokat, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy nem indítja meg a hivatalos vizsgálati eljárást azon kétségek ellenére, amelyeknek a bejelentett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének előzetes vizsgálata során fel kellett volna merülniük a Bizottságban.

¹ A Németország által a Condor javára nyújtott megmentési támogatásra (SA.55394 (2019/N) állami támogatás) vonatkozó, 2019. október 14-én hozott C(2019) 7429 final bizottsági határozat (HL 2020. C 294., 3. o.).

² A nehéz helyzetben lévő, nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról szóló iránymutatás (HL 2014. C 249., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. C 274., 10. o.; a továbbiakban: iránymutatás).

E tekintetben a felperes különösen arra hivatkozott, hogy a bejelentett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének megállapítása ellentétes az iránymutatás 22. pontjával, 44. pontjának b) alpontjával és 74. pontjával, ami olyan kétségeket vet fel, amelyek alapján a Bizottságnak meg kellett volna indítania a hivatalos vizsgálati eljárást.

A Törvényszék, miközben megerősíti, hogy a Bizottság köteles megindítani a hivatalos vizsgálati eljárást, amennyiben kétségek merülnek fel a bejelentett támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, először is elutasítja az iránymutatás 22. pontjának a Bizottság általi megsértésére alapított kifogást.

Az említett 22. pont szerint: „[e]gy nagyobb vállalatcsoporthoz tartozó [...] vállalkozás általában nem jogosult az [...] iránymutatás szerinti támogatásra, kivéve, ha bizonyítható, hogy a vállalkozás nehézségei saját működésére, és nem a költségeknek a csoporton belüli önkényes felosztására vezethetők vissza, és a nehézségek túl súlyosak ahhoz, hogy csoportszinten megoldhatóak legyenek”.

A „kivéve, ha bizonyítható, hogy a vállalkozás nehézségei saját működésére, és nem a költségeknek a csoporton belüli önkényes felosztására vezethetők vissza” mondatrészt illetően a Törvényszék úgy véli, hogy az említett 22. pont szó szerinti, teleologikus és rendszertani értelmezéséből kitűnik, hogy ez a mondatrész egy és ugyanazon feltételnek minősül, amelyet úgy kell értelmezni, hogy a csoport részét képező vállalkozás nehézségeit akkor kell a saját működésére visszavezethetőnek tekinteni, ha azok nem a költségeknek az említett csoporton belüli önkényes felosztásából erednek.

E tekintetben a Törvényszék megállapítja, hogy az iránymutatás 22. pontjának célja annak elkerülése, hogy valamely vállalatcsoport a költségeit, az adósságait vagy a kötelezettségeit a csoporthoz tartozó vállalkozásra hárítsa, ezáltal lehetővé téve számára, hogy megmentési támogatásra legyen jogosult, noha egyébként nem lenne az. Ezzel szemben e pont célkitűzése nem az, hogy kizárja a megmentési támogatások hatálya alól a valamely csoporthoz tartozó vállalkozást pusztán azzal az indokkal, hogy a nehézségei a csoport többi tagja vagy a csoport más társasága által tapasztalt nehézségekből fakadnak, feltéve hogy az említett nehézségeket nem mesterségesen hozták létre, illetve azokat nem önkényesen osztották fel az említett csoporton belül.

Mivel a jelen ügyben a felperesnek nem sikerült megcáfolnia a Bizottság azon következtetéseit, amelyek szerint a Condor nehézségei elsősorban a Thomas Cook-csoport felszámolás alá vonásából eredtek, és nem a költségek csoporton belüli önkényes felosztására voltak visszavezethetőek, a felperes nem bizonyította, hogy kétség merült fel a bejelentett intézkedésnek az iránymutatás 22. pontjában előírt feltétellel való összeegyeztethetőségét illetően.

E következtetést nem kérdőjelezi meg az a megállapítás, hogy a Condor nehézségei e tekintetben összefüggtek a Condornak a Thomas Cook-csoporttal szemben fennálló, jelentős összegű követeléseinek törlesztésével a pénzeszközök csoporton belüli összevonása révén. A pénzeszközök csoporton belüli összevonása ugyanis a vállalatcsoportok által alkalmazott bevett és elterjedt gyakorlat, amely a csoport finanszírozásának megkönnyítésére irányul azáltal, hogy lehetővé teszi a csoport társaságai számára a finanszírozási költségek csökkentését. Ezenkívül a jelen ügyben a Thomas Cook-csoport több éve bevezette a pénzeszközök összevonásának e rendszerét, és nem ez okozta a csoport nehézségeit.

A Thomas Cook-csoporton belüli pénzeszköz-összevonási rendszer önkényes jellegének megállapítását lehetővé tévő konkrét valószínűsítő körülmények hiányában a Bizottság nem volt köteles saját kezdeményezésére megvizsgálni a pénzeszköz-összevonási rendszer „tisztességes” jellegét.

Ráadásul a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy kétségek merültek fel az iránymutatás 22. pontjában előírt azon feltétel vizsgálata során, amely szerint egy csoport részét képező, a Condorhoz hasonló vállalkozás nehézségeinek túl súlyosaknak kell lenniük

ahhoz, hogy azok csoportszinten megoldhatóak legyenek. E tekintetben a Törvényszék emlékeztet egyrészt arra, hogy a **Thomas Cook-csoport maga is felszámolás alatt állt, és valamennyi tevékenységét megszüntette.** A Törvényszék másrészt kifejti, hogy a Bizottság nem volt köteles megvárni a Condor esetleges értékesítésére vonatkozó, az e társaság pénzügyi nehézségeinek megoldását célzó tárgyalások kimenetelét, tekintettel a megmentési célú támogatások sürgősségére és a folyamatban lévő bármilyen kereskedelmi tárgyaláshoz kapcsolódó bizonytalanságra.

A Törvényszék elutasítja továbbá az arra alapított kifogást, hogy a Bizottságban kétségeknek kellett volna felmerülniük azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a bejelentett támogatás megfelel-e az iránymutatás 44. pontjának b) alpontjában kifejtett követelményeknek, amely rendelkezés tartalmazza azokat a részletes szabályokat, amelyek alapján a tagállamok megállapíthatják, hogy a kedvezményezett megszűnése valószínűleg komoly szociális nehézséggel vagy súlyos piaci hiányossággal járna.

Az iránymutatás 44. pontjának b) alpontja értelmében a tagállamok erre annak bizonyításával szolgálhatnak bizonyítékkal, hogy „fennáll annak a kockázata, hogy egy fontos, nehezen helyettesíthető, más versenytárs számára nehezen átvehető szolgáltatás nyújtása megszakad (például nemzeti infrastruktúra szolgáltató)”.

Ahhoz, hogy a szolgáltatás „fontosnak” legyen tekinthető, a Törvényszék szerint nem követelmény, hogy az e szolgáltatást nyújtó vállalkozás az érintett tagállam valamely régiójának gazdaságában fontos rendszerszintű szerepet töltsön be, sem pedig az, hogy általános gazdasági érdekű szolgáltatást vagy nemzeti szintű jelentőséggel rendelkező szolgáltatást nyújtson. **Tekintettel tehát arra, hogy más versenytárs légitársaságok nem tudták volna rövid időn belül biztosítani a Condor 50–150 különböző célállomásra utazó 200 000–300 000 utasának azonnali hazaszállítását, a Bizottság helyesen állapította meg, hogy fennállt annak a kockázata, hogy egy fontos, nehezen helyettesíthető szolgáltatás nyújtása megszakad, és így a Condor piacról való kilépése alkalmas volt arra, hogy jelentős hiányossághoz vezessen az említett piacon.**

Végül a Törvényszék mint megalapozatlant elutasítja a felperes azon kifogását is, amely szerint a Bizottság hiányosan és elégtelenül vizsgálta meg az iránymutatás 74. pontjában előírt, a megmentési célú támogatás először és utoljára történő nyújtására vonatkozó feltételt.

Másodszor a Törvényszék a Bizottságot terhelő indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot, következésképpen pedig a keresetet teljes egészében elutasítja.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499.